

Η ιστορία της σειράς Χάρι Χόλε από τον Jo Nesbo

Προέρχομαι από οικογένεια φανατικών αναγνωστών και παραμυθιάδων. Η μητέρα μου ήταν βιβλιοθηκάριος και από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου ο πατέρας μου κάθε απόγευμα διάβαζε στο καθιστικό μας. Δεν του άρεσε βέβαια μόνο να διαβάζει, μας διηγούνταν ιστορίες με τέτοιο τρόπο που θέλαμε να τις ακούμε ξανά και ξανά. Αυτές ήταν οι πρώτες μου επιρροές... Βέβαια η ανάγνωση και τα βιβλία δεν ήταν η μεγάλη μου αγάπη. Το πάθος μου ήταν το ποδόσφαιρο και το όνειρό μου να γίνω επαγγελματίας ποδοσφαιριστής. Όλα αυτά βέβαια ανατράπηκαν όταν τραυματίστηκα διαλύοντας τους χιαστούς μου. Το σχολείο τελείωνε και εγώ έπρεπε να δω τι θα κάνω. Με τους βαθμούς που είχα δεν διέθετα και πολλές επιλογές... Έκανα την καρδιά μου πέτρα και αποφάσισα να καταταγώ για στρατιωτική θητεία και έτσι βρέθηκα στον νορβηγικό βορρά. Εκεί στρώθηκα στο διάβασμα. Διάβασα ό,τι δεν είχα διαβάσει έως τότε και πολλή λογοτεχνία, αρκετό Χάμσον και Χέμινγουεϊ. Ήμουν πάντα χαλαρός σε όλα, αλλά σ' εκείνη τη φάση της ζωής μου ανακάλυψα την αξία της αυτοπειθαρχίας. Πήρα το απολυτήριο του λυκείου με εξαιρετικούς βαθμούς που μου εξασφάλιζαν την εισαγωγή σε οποιαδήποτε πανεπιστημιακή σχολή επέλεγα. Γράφτηκα στη Νορβηγική Σχολή Οικονομικών Επιστημών και Διοίκησης Επιχειρήσεων του Μπέργκεν. Στη διάρκεια των φοιτητικών μου χρόνων ασχολήθηκα με τη μουσική (ήξερα τρεις νότες στην κιθάρα δηλαδή) ως μέλος ενός θορυβώδους συγκροτήματος. Με την ολοκλήρωση των σπουδών μου, μετακόμισα στο Όσλο και άρχισα να δουλεύω στον χρηματοοικονομικό τομέα. Γρήγορα βαρέθηκα κι άρχισα να γράφω τραγούδια και πριν το καλοκαταλάβω δημιουργήθηκε το συγκρότημα Di Derge, βγάλαμε δίσκους και σημειώσαμε μεγάλη επιτυχία. Δεν μου ταίριαζε όμως ούτε η ζωή του ροκ σταρ, δεν ήθελα να κάνω τους συμβιβασμούς που συνεπαγόταν στην προσωπική μου ζωή όσο και στην ίδια τη δημιουργική διαδικασία. Έτσι συνέχισα να εργάζομαι τα πρωινά και να παίζω μουσική τα βράδια. Σε έναν χρόνο είχα καεί, μισούσα τη δουλειά μου και όλους μου τους συνεργάτες. Αποφάσισα να κάνω ένα διάλειμμα λοιπόν και ζήτησα μια εξάμηνη άδεια απ' όλους και απ' όλα. Πήρα ένα αεροπλάνο και έφυγα για Αυστραλία, όσο πιο μακριά μπορούσα δηλαδή. Το μόνο που είχα στις αποσκευές μου ήταν ένα λάπτοπ. Αποφάσισα να γράψω ένα μυθιστόρημα για τα μόνα δύο πράγματα που αξίζει να γράψει κανείς για τον έρωτα και τον φόνο. Το ταξίδι Όσλο-Σίδνεϊ διαρκεί τριάντα ώρες, στην πτήση προς το Σίδνεϊ κατέληξα στην πλοκή. Ξεκίνησα να γράφω με το που πήγα στο ξενοδοχείο για έναν τύπο που τον έλεγαν Χάρι και που μόλις είχε προσγειωθεί στο Σίδνεϊ και είχε τζετλάγκ, όπως εγώ δηλαδή. Όταν επέστρεψα από την Αυστραλία, είχα σχεδόν τελειώσει το βιβλίο. Με το που άφησα κάτω τη βαλίτσα μου, ξαναέπιασα το γράψιμο. Έγραφα ασταμάτητα... Αυτές ήταν οι καλύτερες εβδομάδες της ζωής μου.

Η *Νυχτερίδα* εκδόθηκε το φθινόπωρο του 1997.

Πήγα στην Μπανγκόκ τον χειμώνα του 1998 έχοντας στον νου ήδη τη σύνοψη των *Κατσαρίδων*. Όταν έφτασα εκεί, μ' έπιασε κλειστοφοβία. Δεν θα άντεχα τους δύο μήνες που υπολόγιζα να μείνω. Δυο εβδομάδες αργότερα είχα ερωτευτεί την πόλη...

Ενθαρρυσμένος από τα βραβεία και την αποδοχή του κοινού, συνέχισα να γράφω. Σειρά είχε ο *Κοκκινολαίμης*. Αυτή ήταν η ιστορία που ήθελε να πει ο πατέρας μου, το μυθιστόρημα που σχεδίαζε να γράψει όταν θα συνταξιοδοτούνταν αλλά δεν πρόλαβε. Η σχέση των Νορβηγών με τους Ναζί στον Β' Παγκόσμιο πόλεμο. Αυτό ήταν το μεγαλύτερο στοίχημά μου ως εκείνη τη στιγμή. Αν το βιβλίο το έσφαζαν οι κριτικοί ή ήταν αποτυχία, θα τα παρατούσα. Γιατί ο *Κοκκινολαίμης* ήταν ό,τι καλύτερο είχα να δώσω. Ευτυχώς επικράτησε γενικός ενθουσιασμός.

Το *Νέμεσις*, το οποίο εκδόθηκε το 2002, εκτυλίσσεται όλο στο Όσλο και συγκεκριμένα στον δρόμο που ζω.

Το *Αστέρι του διαβόλου*, το οποίο είναι η συνέχεια της ιστορίας του Χάρι, μαζί με τον *Κοκκινολαίμη* και το *Νέμεσις* συνιστούν την Τριλογία του Όσλο. Το βιβλίο βγήκε το φθινόπωρο του 2004 και ήταν η μεγαλύτερη εμπορική μου επιτυχία ως τότε. Μου πήρε δυο χρόνια να γράψω τον *Λυτρωτή*. Έμπνευση για το βιβλίο μου ήταν η εμπειρία μου με τον Στρατό Σωτηρίας, ο πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία καθώς και το στέκι Πλάτα των ναρκομανών στο Όσλο, που τώρα πια έχει κλείσει. Η υποδοχή του βιβλίου από τον εκδοτικό οίκο ήταν πολύ επιφυλακτική. Χρειάστηκε να κόψω μεγάλο αριθμό σελίδων και η πρώτη κριτική αμέσως μετά την κυκλοφορία του ήταν αρνητική. Προσπάθησα να προετοιμάσω τον εαυτό μου για την αποτυχία αυτού του βιβλίου ωστόσο δεν χρειάστηκε να το ζήσω. Το κοινό ανταποκρίθηκε με πολύ μεγάλη θέρμη.

Ενώ έγραφα τον *Χιονάνθρωπο*, τα βιβλία της σειράς είχαν αρχίσει να γνωρίζουν πολύ μεγάλη επιτυχία και στο εξωτερικό καθώς μεταφράζονταν σε πάρα πολλές γλώσσες. Το βιβλίο εκδόθηκε τον Ιούνιο του 2007, παρά τον χειμωνιάτικο τίτλο του...

Η σωματική αποσύνθεση του Χάρι, που είχε ξεκινήσει με τον *Χιονάνθρωπο*, συνεχίστηκε στη *Λεοπάρδαλη*, το πιο βίαιο βιβλίο της σειράς.

Ο *Φαντομάς* κυκλοφόρησε το καλοκαίρι του 2011 εν μέσω της τεράστιας εκδοτικής επιτυχίας των βιβλίων μου στην Αμερική. Στην αρχή είχα σκεφτεί πως θα κυκλοφορούσε το *Φαντομάς II* τρεις μήνες μετά το πρώτο. Είχα αφήσει το βιβλίο σε πολύ κρίσιμο σημείο... Αλλά το *Φαντομάς II* αναπτύχθηκε τόσο που έγινε ένας ανεξάρτητος τόμος και πήρε τον τίτλο *Αστυνομία*.

Τον Σεπτέμβριο του 2012 ήμουν στην Ελλάδα, συγκεκριμένα στην Κάλυμνο για αναρρίχηση, όταν χτύπησε το τηλέφωνό μου και μου είπαν πως η ασθένεια του αδερφού μου του Κνουτ είχε επιδεινωθεί. Η *Αστυνομία* είναι αφιερωμένη στον Κνουτ Νέσμπο. Ποδοσφαιριστή. Κιθαρίστα. Φίλο. Αδερφό.